

Написано је већ мноштво текстова о стварним политичким и друштвеним последицама протеклих општих избора. Оцене осцилирају од еуфоричних напредњачких изјава како је народ изабрао промене након другог круга председничких избора, до става да је главна поука ових избора да је постојећа политичка елита и страначка олигархија, како владајућа тако и опозициона, изгубила легитимитет, те да поверење у политику и политичаре у нашем друштву никад није било мање.

О томе најупечатљивије сведочи најмањи проценат излазности грађана у другом кругу председничких избора, који је, потенцијално, имао велику мотивациону снагу јер је медијски и страначки представљен као судбоносни цивилизацијски избор Србије о политичком путу у будућности. Оваква, изразито висока активна апстиненција изнела је на светло дана дубоку кризу демократије и демократских институција изазвану концентрисањем и узурпирањем власти у рукама досадашњег председника Републике Бориса Тадића. Тадић је својим вануставним деловањем урушавао основне републиканске и демократске принципе, што се јасно огледало у поништавању принципа и праксе поделе власти, гушењу парламентаризма и слободе медија, али и у расту политичког утицаја привредних моћника, те стварању монопола на тржишту и у јавности. Корупција је бујала и стварао се нови слој богаташа повезаних с владајућом странком, десило се и дубоко социјално раслојавање, уз снажан пораст сиромаштва.

Глас једном мора и да се заслужи

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 29 мај 2012 11:00

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 29 мај 2012 11:00

